

[Rager.]

ministeriets opgave at undersøge, om det resultat, voldgiftsretten kom til, virkelig delte sol og vind lige. Men hvorledes skal indenrigsministeriet kunne gøre dette, når dets højeste embedsmand og hans næstfølger på disse områder er med i det formandskab, som har været med til at udforme den ordening, man her diskuterer, idet man spørger, hvorvidt den er tilfredsstillende for Københavns kommune eller ej? Dette finder jeg principielt forkert, og jeg henstiller, at man, inden voldgiftsretten næste gang skal i virksomhed, sørger for at få et andet formandsskab. Det er ikke, fordi jeg mener, dette formandsskab har arbejdet dårligt, det er ikke nogen anke over formandsskabet som sådant, men det er en anke imod selve princippet; det er det, jeg beder om at få ændret.

Jeg skal iøvrigt ikke nu indlede en længere diskussion, men skal indskrænke mig til de bemærkninger, jeg her har gjort — i alt fald i første omgang.

Udvalgets ordfører (Urban Hansen): Jeg skal ikke indlade mig i debat med det ærede medlem hr. Rager; den har vi haft i Københavns borgerrepræsentation, hvor vi begge har sæde. Men jeg føler foranledning til at sige, at spørgsmålet om den konservative gruppes stilling burde have været rejst på rådhuset fra det ærede medlem hr. Ragers side og ikke her. Og med hensyn til spørgsmålet om magistratens ansvar vil jeg i alt fald for min del have lov til at hævde, at eftersom det er borgerrepræsentationen, der har valgt de tre ansvarlige repræsentanter til formandsskabet, og eftersom der er foregået en forhandling på Københavns rådhus, hvor redegørelsen nu er gennemdiskuteret, uden at det af det ærede medlem hr. Rager stillede forslag om, at man skulle lade borgerrepræsentationen, eventuelt magistraten, foretage en henvendelse til udvalget, er blevet til noget, så kan jeg ikke se, at man længere kan hæfte ansvaret ensidigt på magistraten; det må være hos den samlede kommunalbestyrelse.

Rager: Med hensyn til den konservative gruppes stilling — det er jo egentlig ganske karakteristisk, at det er det ærede medlem hr. Urban Hansen, der i dag synes at være

ordfører også for de konservative — vil jeg sige, at der jo ikke var mulighed for under forhandlingerne på rådhuset at pege på, at de konservative ikke havde talt, for de kunne jo begære ordet, lige indtil formanden erklærede debatten for afsluttet. Det, jeg har ønsket, er kun at gøre opmærksom på, at konstatere, et faktum. Jeg har ikke spor brug for at diskutere denne sag; der er jo heller intet at diskutere. Hvad angår spørgsmålet om, hvem der har ansvaret, så kan det dog ikke nytte, det ærede medlem vil fortælle, at nu har vi alle ansvaret for den udformning, bestemmelsen fik. Det kan kun være et forsøg på at få mig til at lade være med at stemme for lovforslaget. Næh, det er magistraten, der ikke har ønsket at foretage sig noget, og derefter må det være magistraten, der har ansvaret for udformningen. At der så ikke blev foretaget noget bagefter, ja, det ansvar deler naturligvis borgerrepræsentationens flertal med magistraten. Men jeg må have lov til at fralægge mig ethvert ansvar.

Weikop: Jeg skal også undlade at tage en debat op med det ærede medlem hr. Rager. Jeg skal kun sige den ene ting, at når det ærede medlem tillægger den konservative gruppe i borgerrepræsentationen det standpunkt i denne sag, som han gjorde, er det misvisende.

(Kort bemærkning).

Rager: Jeg kan kun sige, at hvis det er så soleklart, at det er misvisende, så undrer det mig, at man ikke udtalte sig i borgerrepræsentationen, da man blev foreholdt sin stilling.

Weikop: Jeg må gentage overfor det ærede medlem hr. Rager, at det er misvisende, når han, som han for et øjeblik siden gjorde, tillagde os den motivering for ikke at tage ordet, at det udelukkende var af hensyn til partifællerne på Frederiksberg, hvori der lå, at de konservative på rådhuset ikke skulle varetage Københavns interesser.

(Kort bemærkning).

Udvalgets ordfører (Urban Hansen): Jeg synes dog, vi skal fastslå, at efter det ærede medlem hr. Ragers næstsidste indlæg har